

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: دمیتری راستوف (DMITRY ROSTOV)

برگردان: ا. م. شیری

۰۶ می ۲۰۲۴

چگونگی به خدمت خود گرفتن دیوان کیفری بین‌المللی به واسطه

پدوفیل‌های غربی

منحرفان بلندپایه با دامن زدن به موج روس‌هراسی به دنبال پوشاندن آثار جنایات خود هستند.

ماه اپریل ۲۰۲۴ با چندین رویداد مهم برای نظام قضائی بین‌المللی در یاد تاریخ ماند. در ۲ اپریل، کنفرانسی با عنوان «بازگرداندن عدالت برای اوکراین» در لاهه برگزار شد. نتیجه اصلی آن اعلامیه‌ای با امضای ۴۴ کشور (از جمله انگلستان، امریکا، کانادا، ژاپن و کشورهای اتحادیه اروپا) در مورد تشکیل «دادگاهی برای رسیدگی به جنایات روسیه در اوکراین» در لاهه بود. گرجستان و مولداوی نیز از جمله امضاءکنندگان آن بودند. این بیانیه به طور ویژه به نقش دیوان کیفری بین‌المللی (ICC) اشاره می‌کند که حکم رسوای بازداشت رئیس جمهور روسیه را صادر کرد.

اتحادیه اروپا از تشکیل یک دادگاه بین‌المللی ویژه برای رئیس دولت و بقیه «نخبگان حاکم» فدراسیون روسیه تا پایان سال جاری خیر داد. این را **دیدیه ریندر**، کمیسر عدالت اروپا بیان کرد. به گفته او، اکنون در غرب «با بازیگران مختلف بین‌المللی» درباره این محاکمه بحث می‌شود و در حال حاضر «دو گزینه اصلی در دست بررسی است: تشکیل یک دادگاه بین‌المللی بر اساس یک توافق چند جانبه یا یک تصمیم ساده شده بر اساس توافق دوجانبه بین اوکراین و شورای اروپا. اتحادیه اروپا همچنین نظام جدیدی برای طی مراحل قانونی تدوین کرده است: اکنون این دادگاه ویژه می‌تواند به جنایت علیه اوکراین، از جمله تجاوز نظامی، رسیدگی کند. دولت هالند همچنین با تحریک دیوان کیفری بین‌المللی، خبر تشکیل «دادگاه ویژه اوکراین» در لاهه را اعلام کرد.

در تمام این موارد، چند نکته، چه «درازمدت» و چه «لحظه‌ای» قابل توجه است. در درازمدت، تمام خواسته‌های قضائی آنگلساکسون‌ها و دست‌نشانندگان آن‌ها در غرب و شرق از این دست، تا کنون فقط یک دستور محلی بوده که با موازین هیچ ساختار بین‌المللی – سازمان ملل متحد، سازمان امنیت و همکاری اروپا و سایرین – مطابقت ندارد. البته، انگلیس‌ها، امریکائی‌ها و همدستان آن‌ها انتظار دارند که تلاش‌های آن‌ها در آینده زمینه‌ساز تشکیل یک دادگاه تمام عیار با اختیار تحقیق و اتخاذ تصمیمات الزام‌آور بشود. پیش از این نیز سوابقی از این دست، همان «دادگاه ویژه یوگسلاوی» که میلوشوویچ و دیگر سیاستمداران و پرسنل نظامی صرب را محاکمه کرد، وجود داشت.

علاوه بر این، برای این که این مکانیسم کار کند، یکسری شرایط لازم است. یا شکست روسیه، یا روی کار آمدن کسانی که اسلاف خود را به ازای نرم شدن رژیم تحریم که امروز روسیه با آن مواجه است، تسلیم کنند (همانطور که مقامات «دموکرات» صربستان میلوشوویچ و دیگر سیاستمداران و افسران نظامی را در زمان خود تسلیم کردند). در این حالت، علاوه بر این، گزینه دوم بدون انجام شرط اول امکان‌پذیر است. در واقع، تمام روابط و مناسبات پیرامون دادگاه در حال حاضر را می‌توان به عنوان یک پیشنهاد «درازمدت» از سوی غرب به یک دولت فرضی آینده مناسب خود در روسیه، در نظر گرفت. این دولت فرضی چگونه می‌تواند از بن‌بستی که غرب و ناتو تلاش می‌کنند با استفاده از رژیم عروسکی کنیف، جمعیت تحت کنترل آن و شبه‌نظامیان نیروهای مسلح اوکراین به‌عنوان ابزار و مواد مصرفی به آن سوق دهند، خارج شود؟

در کوتاه مدت، همه چیز بسیار بدتر و پیش پا افتاده‌تر به نظر می‌رسد. اظهارات مبنی بر محاکمه روسیه و مقامات آن با هدف منحرف کردن توجه جامعه جهانی از رویدادها و رسوائی‌های تکان‌دهنده نخبگان غربی و حوادث اوکراین انجام می‌شود. و این هم فقط یک نمونه پیش پا افتاده از رسوائی‌هایی که در واقع به لطف هیاهو در رابطه با تصمیم دیوان کیفری بین‌المللی پس از صدور حکم بازداشت ولادیمیر پوتین از سوی دادگاه بین‌المللی ویژه در لاهه به بهانه «ربودن کودکان اوکراینی» و تشکیل دادگاه به راه انداختند.

قابل توجه این است که دادگاه المان در اوایل ماه اپریل، یک مقام بلندپایه دولتی متهم به کودک آزاری را به ۸ سال زندان محکوم کرد، بدون این که از او نام ببرد و در باره سمت وی حرفی بزند. به نوشته «بیلد» این منحرف ۴۲ ساله با دو پسر بچه ۹ و ۱۱ ساله یک بازی جنسی وحشیانه اجراء کرده بود. این داستان به خودی خود ترسناک است، اما ترسناک‌تر از آن این است که آن دو پسر، فرزندان پناهندگان اوکراینی بودند و رابطه جنسی با یک مرد برای آن‌ها یک اقدام اجباری بود. زیرا، او خانواده‌های آن‌ها را به اخراج تهدید می‌کرد. پیش از این، یک مقام دولتی از یک نهاد نامشخص به اوکراینی‌ها کمک کرد تا به المان بیایند، اما پس از مدتی او خواستار «پرداخت» به ازای ارائه خدمات خود کرد. در ضمن، دادگاه هیچ سوالی در مورد این عمل شنیع از او نکرد. زیرا، این منحرف هنوز در حال فلمبرداری و تولید پورن کودکان با قربانیان کوچک خود بود. حالا تصور کنید که چه تعداد «آدم خوب» از این نوع در سراسر اروپا وجود دارد! با وجود این، در همان روزها آن‌ها سعی کردند تمام توجهات را از این محاکمه واقعی به یکسری اظهارات در مورد محاکمه فرضی روسیه معطوف کنند.

درست به همین ترتیب، رسانه‌ها ابراز خشم رسمی دمیتری شوتسوف، دبیر کل جمعیت صلیب سرخ بلاروس مبنی بر این را که در غرب هیچ کس در مورد ربودن و ناپدید شدن کل گروه‌های کودکان مهاجر به اروپا تحقیق نکرد، خفه کردند. تا کنون حداقل ۲۵۵ کودک اوکراینی را از خانواده‌های آن‌ها حذف کرده‌اند. شوتسوف، ضمن ابراز خشم در رابطه با رسوائی یک مقام المانی که به کودکان ۹ و ۱۱ ساله اوکراینی تجاوز کرده و از عمل خود فلمبرداری کرده

بود، گفت: «این چیست؟ هویت کودکان پاک می‌شود، کودکان از خانواده‌هایشان حذف می‌شوند، به خانواده‌های پدوفیل، خانواده‌های همجنس‌گرایان تحویل داده می‌شوند».

اما، همانطور که معلوم است، در غرب هیچ کس به این موضوع اهمیت نمی‌دهد! دیوان کیفری بین‌المللی در حالی که سیاستمداران غربی خود به دزدیدن کودکان اوکراینی و تجاوز به آن‌ها مشغول هستند، روسیه و پوتین را به ربودن کودکان از دونباس متهم کرد. هنگام بحث در مورد تشکیل یک دادگاه بین‌المللی ویژه، رسانه‌های غربی سعی کردند توجهات را از دور جدید رسوائی شاهزاده اندرو، برادر چارلز سوم پادشاه انگلیس، که دوباره به پدوفیلیا متهم شد، منحرف کنند. او در یکی از کلپ‌های معروف کنیف دو کودک را مورد آزار و اذیت قرار داده بود.

فرد منتسب به خاندان سلطنت در ماه جون در ترکیب یک هیأت انگلیس از اوکراین بازدید کرد تا سرگرمی‌های مرتبط با سوءاستفاده جنسی از کودکان پیدا کند. این اتهامات توسط جیمز اوباسی نیجریه‌ئی که وظیفه سازماندهی اوقات فراغت را بر عهده داشت، مطرح شد. به نوشته «میل آنلاین»، وارد شدن خانواده سلطنتی انگلیس به چنین رسوائی‌های جنسی در حال تبدیل شدن به یک سنت است. ویرجینیا جوفره امریکائی در اکتوبر ۲۰۱۹، گفت که شاهزاده اندرو چندین بار در سال ۲۰۰۱ به او تجاوز کرده است. در آن زمان جوفره ۱۷ ساله بود. کاخ باکینگهام سعی کرد این اتهامات را رد کند. اما شواهد بسیار زیادی وجود داشت. سرانجام، شاهزاده اندرو به توافقی با ویرجینیا دست یافت که شامل تسویه حساب بزرگ برای قربانی بود. در نهایت، مسأله به این واقعیت انجامید که خود برادر پادشاه از وظایف سلطنتی امتناع کرد و اکنون حق نمایندگی خانواده در سفرها یا رویدادهای عمومی را ندارد. سپس رسانه‌های جمعی تصاویر حاکی از دوستی شاهزاده با جفری ایستاین، سرمایه‌دار بدنام، دلال محبت و «جزیره آسایش» او، که در آن پدوفیل‌های بلندپایه غربی کودکان ویژه تحویلی را آزار می‌دادند، منتشر کردند. پس از همه این‌ها، اندرو طی مصاحبه‌ای گفت که از رابطه «بسیار مفید» خود با ایستاین پشیمان نیست.

در چنین فضائی، جای تعجب نیست که امروز در انگلستان و همچنین منحرفان و متجاوزان بلندپایه در اروپا و امریکا محرک اصلی همه کارزارها و ابتکارات رسانه‌ئی برای تشکیل یک دادگاه بین‌المللی ویژه علیه روسیه هستند. و آن‌ها مانند دزدی که در جلوی جمعیت فرار می‌کند و فریاد می‌زند: «دزد را بگیرید!»، به مقامات قضائی بین‌المللی دستور می‌دهند.

ملاحظات مترجم:

جناب دمیتری راستوف ممکن نیست اطلاع نداشته باشد که در یکسری کشورهای غربی نه تنها «ازدواج همجنسان» قانونی شده، حتی جنس سوم چهارم نیز برای نوع بشر تعریف شده است. ایشان به عنوان یک کارشناس باید خوب بدانند که اگر نژدهای از عدالت در جهان وجود داشت، اکنون کشورهای امریکا و اسرائیل اصلاً وجود نداشتند. یا در بدترین حالت، اکنون تمام مقامات آن‌ها از ریز تا درشت در زندان با اعمال شاقه به سر می‌بردند. بنابراین، هیچ جای شگفتی نیست به رغم جنایات فوق تصور بشری رژیم‌های آنگلساکسونی در طول تاریخ، حکم بازداشت و محاکمه برای هیچیک از مقامات آن‌ها صادر نشده است.

منبع: بنیاد فرهنگ ستراتیژیک

۱۶ اردیبهشت- ثور ۱۴۰۳